

Sygn. akt VI Ka 464/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze K. D.

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2016 r.

sprawy **P. N.** syna R. i Z. z domu T., ur. (...) w J.

oskarżonego z art. 180a kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 5 sierpnia 2016 r. sygn. akt II K 354/16

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. N. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 464/16

UZASADNIENIE

P. N. oskarżony został o to że:

w dniu 14 lipca 2015 roku w S. woj. (...) na ul.(...) na drodze publicznej prowadził samochód osobowy marki R. nr rej. (...), czym nie stosował się do decyzji administracyjnej S. (...) (...) (...)wydanej w dniu 1 kwietnia 2011 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami Prawo Jazdy K. (...) nr (...) wydanego 3.03.2005 roku;

tj. o czyn z art.180a k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2016 r. w sprawie II K 354/16 uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu i ustalił że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył Prokurator Rejonowy w Jeleniej Górze zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na treść orzeczenia a polegający na błędnym uznaniu że oskarżony P. N. nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego w szczególności zeznań w charakterze świadków funkcjonariuszy policji w osobach Ł. M. i M. S. , zapisków sporządzonych w notatnikach służby przez funkcjonariuszy policji pozwala uznać że oskarżony w dniu 14 lipca 2015 roku w S. na ulicy (...) na drodze publicznej prowadził samochód osobowy marki R. nr rej.(...), czym nie stosował się do decyzji administracyjnej S. (...) (...) (...) wydanej w dniu 1 kwietnia 2011 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami Prawo Jazdy Kategorii B nr (...) wydanego w dniu 3.03.2005 roku.

Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Dokonana przez Sąd I instancji ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego budzi zasadnicze wątpliwości Sądu Okręgowego. Nie przekonuje ocena zeznań funkcjonariuszy policji Ł. M. i M. S.. Obydwaj policjanci konsekwentnie zeznawali, że jechali radiowozem w bliskiej odległości za samochodem oskarżonego, jego pojazd stracili z pola widzenia jedynie na kilka sekund gdy skręcał na posesję przy ul. (...), gdy wjechali tam i podjęli interwencję oskarżony P. N. siedział za kierownicą na fotelu kierowcy, zaś jego matka dopiero po chwili podeszła do auta. Obydwaj wymienieni świadkowie jednoznacznie twierdzili, że nie było czasu aby oskarżony i jego matka lub ktokolwiek inny zamienili się miejscem kierowcy (k. 72 – 73 , k.74 – 75, k. 79- 81). W ocenie Sądu Okręgowego zeznania tych świadków mają co do zasady potwierdzenie w kserokopiach notatnika służbowego (.85 – 93) i w notatce służbowej sporządzonej przez świadka M. S. (k.5 akt II W 2545/15). Jako całkowicie nietrafna, wręcz budząca zdziwienie, jawi się argumentacja Sądu I instancji dotycząca tych dowodów. Jak wynika z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd ten odrzucił jako niewiarygodne zeznania obydwu funkcjonariuszy policji albowiem zeznawali oni po raz pierwszy w dużej odległości czasowej od dnia zdarzenia a ponadto „...skoro funkcjonariusze zgodnie twierdzili że widzieli i byli pewni że tylko oskarżony mógł kierować pojazdem i ustalili że nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami to nielogicznym jest konsultowanie tego faktu z dyżurnym...” (str.3-4 uzasadnienia, k. 105 – 105 odwrót akt). Istotnie Ł. M. składał pierwszy raz zeznania 4.11.2015 r. tj. niespełna 4 miesiące po zdarzeniu ,a M. S. 29.12.2015 r. tj. ponad 5 miesięcy po zdarzeniu , nie są to jednak odległości czasowe które uniemożliwiałyby świadkom zapamiętanie okoliczności (nawet szczegółów) zdarzenia. Trafnie ponadto skarżący prokurator podnosi, że radiowa konsultacja z dyżurnym komisariatu jest standardową procedurą i miała na celu jedynie potwierdzenie że P. N. cofnięte zostało uprawnienie do kierowania pojazdami mechanicznymi, w żadnym wypadku nie wynika z niej wątpliwość co do osoby oskarżonego jako kierowcy. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest w niniejszej sprawie podstaw do przyjęcia, iż świadkowie – policjanci świadomie podawali nieprawdziwe okoliczności obciążające oskarżonego. Z drugiej strony Sąd I instancji uznał za wiarygodne zeznania świadków Z. N. i P. P. nie przydając należytego znaczenia faktom, iż pierwsza z tych osób jest matką oskarżonego zaś druga jego kolegą i że są zainteresowani w zeznawaniu na jego korzyść. Niektóre argumenty Sądu I instancji powołane na poparcie swojej oceny są sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego np. gdy Sąd ten wywodzi że gdyby oskarżony kierując samochodem spotkał pod sklepem (...), nie jechał by z nim do swojego miejsca zamieszkania tylko odwiózł go do domu (k.3 uzasadnienia k. 105 akt). Obydwaj mężczyźni są kolegami i przyjazd obydwu do domu oskarżonego nie był niczym szczególnym, nawet jeżeli oskarżony tego wieczoru szykował się do wyjazdu do innego miasta.

Jedynie na marginesie przypomnieć należy że P. N. w sprawie II W 2545/15 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze dotyczącej tego samego zdarzenia prawomocnie skazany został za wykroczenie z art. 94 § 1 k.w. polegające na prowadzeniu samochodu bez uprawnień (k.45 , akta II W 2545/15).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. N. i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi i oceni dowody o których mowa powyżej, biorąc pod uwagę wszystkie powołane wyżej okoliczności i uwagi sądu odwoławczego, następnie Sąd ten wyda wyrok który prawidłowo uzasadni.